

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

6. Dies Septembris. Magnanimo, nihil est magnum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

igitur sapias, noli ulli extrà Deum firmiter credere: omnis homo fallax: noli etiam leviter credere: omnis homo mendax: quod si facias, damno tu intelliges non esse à verò alienum illud Poeta:

Qui leviter credit, deceptus sæpè recedit.

6. DIES SEPTEMBRIS.

Magnanimo, nihil est magnum. *Seneca epist. 23.*

Magnanimitas.

QUOD est Aquila inter aves; hoc est Magnanimitas inter homines. Nihil est magnum in terris, præter eum, cujus magnitudinis nullus est finis. Vnde se genium magnanimi, indolem magnanimitatis Seneca utriusque lineamenta adumbravit: (a) *Er magnanimus, si pericula non appetas, ut temerarius, ne formides, ut timidus: mensura ergo Magnanimitatis est, nec timidum esse, nec audacem.* Generosa mentis erectio adversus difficultatem, in virtutis exercitatione insurgentem, extrà rem bellicam, ex eo satis superque enitet; quod animum prodat verè nobilem, qui virtutis objectu non dijiciatur, sed potius audacior contra eat; nec prius abistat conatu, quam perdomitâ difficultate, & perruptis interpositis obstaculis, gaudeant successu. Sine hac virtute, irriti cadunt necesse est, conatus reliquarum virtutum, Cum enim certum sit, exercitationes quarumcunque virtutum obseptas esse difficultatibus: sanè, ni mens adverteat eas per Magnanimitatem erigatur, vel nulla unquam concipietur voluntas ex virtute operandi; vel concepta ad maturitatem non perveniet: sed facta mi-

[a] *Sen. 4. de virt.*

ere abortu, interpositis partus difficultatibus, in ipso
 tuenda lucis connitu, emoritur.

II. Magnanimi dicta sunt hujusmodi, quæ me-
 reatur scribi in Aternitatis ara; facta, quæ non ple-
 rez voces; sed seia annalium testimonia celebrent,
 de posteritati commendent: (a) *Non potest quid-
 am abjectum, aut humile cogitare, qui scit de se sem-
 per loquendum.* Qualibet regio orbis, est ipsa palæstra
 virtutis. Præclarum Magnanimi habes simulacrum
 Diogine apud Dionem: (b) *Vir generosus, labores,
 amat esse maximos suos antagonistas; semperque amat
 cum his pugnare, tam noctu, quam inter diu: non pro a-
 re, ut mulieres; neque pro oleastro, aut pinnu, sed pro fœ-
 ditate, & virtute. Ne quem reformidet, neque obtabit
 cum forti fortuito congredi, sed ultrò provocabit omnis ex
 parte, cumque fame condendet, & frigore, sitimque su-
 perabit, & virgis (si ita oportet) casus, & sectus, &
 vitas perferet: paupertatem verò, & exilium, & con-
 tumptum, ac similia, nunquam existimabit sibi gravia,
 sed valde levia: & virum perfectum illis ludere, sicut
 pueri solent talis, aut variegatis globis.* Magnanimi-
 tatis igniculi quidem se produnt in ipsa subindè præ-
 sentata. Hinc Themistocles, cum adhuc puer è ludo li-
 terario rediret; & eum Pædagogus obvius Pisistrato,
 de via decedere tyranno juberet, liberè respondit:
 Nunquid via ei non sufficit? Adeò quiddam magni-
 ficum, etiam in hoc dicto, & hâc ætate refulsit.

III. Quam verò, cum hominis natura consentiat
 hæc virtus; benè Seneca, qui omnia optimè expres-
 sit: (c) *Unus est, vite hujus fluctuantis, & turbide, por-
 tus, ventura contemnere, stare fidèter, aperte tela for-*

Part III.

Y y

tuna

[a] Mamert. paneg. ad Julian. [b] Orat. 8. [c] Ep. 104.

tunc aduerso pectore excipere, non latitante, non
 giversantem. Magnanimos nos natura produxit,
 quibusdam animalibus ferum dedit, quibusdam
 dolum, quibusdam pavidum: ita nobis gloria
 excelsum spiritum, querentem ubi honestissime
 tutissime vivat: simillimum mundo, quem quibus
 mortalibus passibus licet, sequitur, emulaturque
 fert se, laudari, & aspici gestit. Dominus omnium
 super omnia est. Itaque nulli se rei submittit; nihil
 videtur grave; nihil, quod virum incurvet. Sed
 ex parte illustrius spectare liceat, magnanimitatem
 eius eximium; quam si oculos defigas in characte-
 rum, ac ideam fidentis animi, ac citra ostentationem
 fortis. Ejus expressionem ex institutione philoso-
 phiæ sic suggerit idem Seneca: (a) Qui Philosophiam
 remedium suum exercuit, ingens fit animo, plena
 fiducia, inexsuperabilis, & major ad eum. Quam
 magnis evenit montibus, quorum proceritas mirum
 parer longè intuentibus; cum accesseris, tunc ma-
 festum fit quàm in arduo summa sint. Talis est mihi
 li, verus & rebus, non artificii Philosophus. In celo
 stat, admirabilis, celsus, magnitudinis vera: non
 urgit in plantas; nec summis ambulat digitis; eorum
 more, qui mendacio staturam adjuvant; longiore
 quam sint, videri volunt. Contentus est magnitudine
 suâ. Quidni contentus sit eò usque crevisse, quo maximam
 fortuna non porrigit? Denique, si ambis evadere
 magnus; in promptu est modus.

Evades magnus: si possis spernere magna.

[a] Epist. 111.